

Πειθαρχία και σχολείο

Η πειθαρχία είναι απαραίτητος παράγοντας για την ένταξη του ατόμου στο κοινωνικό σύνολο και την αρμονική συμβίωση μέσα σε μια κοινωνική ομάδα (οικογένεια, σχολείο, ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον) η οποία θα πρέπει να υπακούει σε νόμους και κανονισμούς που θέτει η ίδια για την εύρυθμη λειτουργία της. Κάθε άτομο, για να γίνει αποδεκτό σε μια κοινωνική ομάδα, πρέπει να τηρεί αυτούς τους νόμους.

Το άτομο αρχίζει να ασκείται στην πειθαρχία από μικρή ηλικία. Στο οικογενειακό περιβάλλον δέχεται τις πρώτες υποδείξεις στις οποίες πρέπει να υπακούει.

Αργότερα, στο σχολείο καλείται να τηρεί τους κανονισμούς οι οποίοι μερικές φορές ίσως να είναι διαφορετικοί από τις προσωπικές του επιθυμίες. Εάν δεν πειθαρχεί τότε θα έρχεται σε σύγκρουση με τους/τις καθηγητές/τριες, τη Διεύθυνση ή τους/τις συμμαθητές/τριές του. Έτσι, η ζωή του στο σχολείο δε θα είναι ομαλή, γεγονός που θα λειτουργεί σε βάρος τόσο του ίδιου όσο και της μόρφωσής του.

Η πειθαρχία διαφέρει από τον εξαναγκασμό, ο οποίος επιβάλλει σε κάποιον να κάνει κάτι που είναι αντίθετο με τις αρχές του, κάτω από το βάρος της απειλής και του φόβου. Αντίθετα, πειθαρχία είναι η αποδοχή νόμων και κανονισμών που διέπουν τη ζωή της κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκει κάποιος, με τη θέλησή του. Όταν κάποιος πειθαρχεί δείχνει δύναμη χαρακτήρα, θέληση και κοινωνικότητα.

Είναι ιδιαίτερα απαραίτητη η πειθαρχία κατά τη συγκέντρωση για κοινή προσευχή ή για κάποια εκδήλωση, στην αυλή, στα διαλείμματα ή σε κενές περιόδους.

Πειθαρχία πρέπει να επιδεικνύεται και στο θέμα της στολής καθώς και στην αποφυγή συγκρούσεων με άλλα παιδιά. Τονίζεται ιδιαίτερα ότι δεν επιτρέπεται η έξοδος από το σχολείο και η συνομιλία με εξωσχολικά πρόσωπα που μπορεί να εισέλθουν χωρίς άδεια στην αυλή. Στα διαλείμματα, όταν ο καιρός είναι καλός, οι μαθητές/τριες πρέπει να αδειάζουν την τάξη και να τη διατηρούν καθαρή.

Οι καθηγητές/τριες και η Διεύθυνση του σχολείου εργάζονται βάσει κανονισμών και νόμων στους οποίους όλοι/ες υπακούουν, ώστε η λειτουργία του σχολείου να είναι ομαλή και αποδοτική.

Οι κανονισμοί που αφορούν τους/τις μαθητές/τριες, τους/τις καθηγητές/τριες και τα σχολεία καθορίζονται από τη γενικότερη πολιτική του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και του κράτους με σκοπό την επιτυχία της αποστολής της Παιδείας: τη δημιουργία μορφωμένων, ώριμων ανθρώπων και δημοκρατικών πολιτών.